

baade lige overfor Manufakturvarer, Tobak og forskjellige andre Varer. Alt Herhenhørende kan vi jo forhandle med hinanden og fornuftigvis i et Udvalg, og jeg skal derfor heller ikke have det Allermindste imod, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, og at vi der virkelig forhandle et saadant Spørgsmaal, notabene ikke alene rent theoretisk, men ogsaa praktisk, hvordan det kan gennemføres. Det vil jeg dog sige aldeles bestemt, at jeg for mit Vedkommende vil ikke kunne gaa ind paa en Ordning af vor Bestatning, paa en saadan Maade, at Statskassen efter min Overbevisning bliver brøstholden. Jeg anser det, havde jeg nær sagt, for det eneste, men i ethvert Fald for det bedste Gode ved hele vor Udvikling i de sidste 10—20 Aar, at vi have bevaret saadanne finansielle Forhold, at man ikke kan sige, at det var uforstent, at Danmark, da det konverterede sine Statsobligationer i Fjor, fik dem saaledes betalt, at Ingen har faaet Mere, og saavidt jeg veed Ingen en Gang saa Meget. Dette er en stor Fordel, og en Fordel, som vi maa bevare. Vi ere her i Landet ikke særlig trykkede af Statter, der er tværtimod maasse saa Lande med en saa lille Bestatning som Danmark. Det kan være meget ønskeligt for os at faae dem omloste paa forskjellige Punkter, men lige overfor det Gode, som det er at have en god Statskasse, er det ikke Størrelsen, om det maatte end paa enkelte Punkter kan være Normerne, efter hvilke Statterne svares, der kan siges hos os at være trykkende. — Sluttelig skal jeg bemærke, at der var et Udtryk af det ærede Medlem, jeg aldeles ikke forstod, det var, naar han sagde, at ved at kaste disse 3³/₄ Million bort af Statskassen skulde vi skaffe Blads til Reformer. Naar vi ville have Blads til Reformer, som alle ville koste Penge, paa forskjellig Maade, saa skulde vi bevare dem. Ville vi kaste dem bort nu, kunne vi sige Gud Morgen til Reformerne, saa kunne vi ikke skaffe Blads til dem, men kun skaffe dem afveien.

S. Holm: Den Forhandling, som er ført nu om det foreliggende Forslag, varsel ikke godt om dets Skæbne. Jeg kan ikke negte, jeg havde troet, at den Interesse, der i den senere Tid er vaagnet for Løbspørgsmaalet, ogsaa vilde have givet sig et Udtryk i denne Sal paa en anden Maade, end det har givet sig i Dag. Jeg havde ventet, at dette Spørgsmaal, som griber saa dybt ind i alle vore økonomiske Forhold, vilde have bragt de forskjellige Partier til at tage alvorlig fat paa Sagen og prøve, om det ikke, trods de politiske Banfælgigheder, og trods

alle de saglige Banfælgigheder, som denne Sag altid medfører, dog ikke skulde kunne lykkes at faae gjort Noget, og det snart. Men efter at have hørt Finantsministeren udtale sig i Dag, synes mig, at der er ikke Meget at vente fra den Side, og efter at have hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), tror jeg heller ikke, man kan vente noget stort Bidrag til den saglige Forhandling af denne Sag fra dem, han repræsenterer, idet Finantsministeren og efter ham det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) jo har begyndt Forhandlingen af dette Spørgsmaal med at erklære, at de ikke vil vige tilbage fra det Standpunkt, de en Gang have indtaget, og hvorpaa denne Sags Behandling er strandet gjentagne Gange. Hvis de vilde en saglig Forhandling, hvis det var Alvor med deres Tale derom, tror jeg ikke, at de vilde begynde Forhandlingen med at erklære, at de uroffelig vilde staa paa et Standpunkt, der tidligere har vist sig som en Hindring for Sagens Fremme. Fra vor Side have vi stillet os anderledes, idet det ærede Medlem, der har indbragt Forslaget, udtrykkelig har udtalt, at vi ikke absolut vilde fastholde vor tidligere Stilling, men netop har fremlaet Forslaget som Grundlag for en Forhandling, og være villige til at drøfte Sagen rent saglig og se, om det ikke skulde være muligt at komme til en Overenskomst med andre Sider af Lovgivningsmagten om dette Spørgsmaal. Jeg ser ikke rettere, end at vi paa denne Side have stillet os saaledes, at vi vil strække os saa langt, vi kunne, ville gjøre vort Yderste for, at dette for Samfundet saa vigtige Spørgsmaal maatte kunde komme til Løsning, og jeg vilde beklage meget, om ogsaa vi havde begyndt Forhandlingen med at erklære, at vi ikke gif en Tomme bort fra det Standpunkt, vi en Gang have taget i Sagen. Den ærede Minister gjorde noget Saadant, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) sluttede sig om end i mere dæmpede Udtryk dertil. Efter disse Erklæringer kan jeg ikke se, at en Forhandling ved 1ste Behandling kan føre til noget større Resultat, idet det jo ikke kan hjælpe, at vi give os her til at drøfte hin igen og om igjen de Spørgsmaal, der atter og atter har ligget Ministeriet og Folkethinget imellem, men jeg vil tro, at det ikke er aldeles umuligt, at man gennem en Udvalgsbehandling kunde komme til nogen Forstaaelse af denne Sag, thi deri har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) Ret, at der har ikke i dette Thing været saa store Modfætninger i Løbspørgsmaalet mellem de forskjellige Sider, at det